

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, til EM2022, at fremsætte forslag til ændring af Råstofloven, således at lovens § 1, stk. 2, får følgende ordlyd: "Ved Inatsisartutloven skal det sikres, at aktiviteter omfattet af loven udføres forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed samt hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med, under tilsvarende forhold, anerkendt bedste internationale praksis, tilpasset lokale grønlandske forhold". I § 83 skal formuleringen "god international praksis" ligeledes ændres til "bedste internationale praksis, tilpasset lokale grønlandske forhold". Endvidere skal der i loven indføres bestemmelser om, at Naalakkersuisut skal offentliggøre oplysninger om ansøgninger om tilladelser til forundersøgelser, således at lokalbefolkning og øvrige interessenter, på et så tidligt tidspunkt som muligt, bliver opmærksomme på sådanne aktiviteter.

(Medlem af Inatsisartut Mariane Paviasen, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Det nytter ikke noget, at vi konstant spænder ben for vort lands udvikling. Nærværende forslag har til formål at gøre det endnu sværere – måske endda umuligt - at udvinde råstoffer herhjemme, og det er skidt for den generelle udvikling af samfundet.

Det er faktisk lidt trist at være vidne til, hvordan Inuit Ataqatigiit bliver ved med at bekæmpe vort lands muligheder for fremtidig indtjening. Lad mig lige minde om følgende relativt åbenlyse fakta:

Hvis man vil forbedre velfærden, så kræver det flere penge i landskassen.

Hvis man vil sænke skatter og afgifter, så kræver det flere penge i landskassen.

Hvis man vil opnå politisk selvstændighed, så kræver det flere penge i landskassen.

Hvis nærværende forslag bliver vedtaget, så vil vi de facto sætte udviklingen på råstofområdet i stå indtil loven er blevet endeligt ændret her i Inatsisartut. Ingen ønsker at investere på baggrund af lov, der er ved at blive ændret til at være endnu mere restriktiv.

Når det er sagt, så må jeg indrømme, at jeg helt ærligt ikke forstår, hvad forslagsstiller ønsker at opnå.

For eksempel ønsker forslagsstiller, at "god international praksis" skal ændres til "bedste internationale praksis, tilpasset lokale grønlandske forhold". Men hvad nu hvis bedste internationale praksis ikke passer til forholdene herhjemme?

I det tilfælde er vi jo nødt til at vælge en anden praksis, som jo meget passende kunne gå under betegnelsen "god international praksis". Og hvem skal kontrollere og afgøre, hvilken praksis, der er bedst for Grønland?

Der er ingen grund til at gøre tingene mere besværlige end de allerede er.

Forslagsstiller ønsker også, at ordet "tilstræbe" skal ændres til "skal".

Helt seriøst; der er ingen, der på forhånd vil kunne garantere, at en aktivitet med 100 procents sikkerhed bliver gennemført på den måde, man ønsker. Man kan tilstræbe det, men man kan ikke udstede en garanti. Ændringen risikerer derfor at medføre, at ingen i hele verden vil kunne overholde Råstofloven, hvilket vil være det samme som at sige, at vi slet ikke vil have råstofaktiviteter herhjemme. Men det er måske i virkeligheden også det som Inuit Ataqatigiit ønsker?

Dette forslag er skadeligt for udviklingen i vores land, og Demokraatit indstiller det derfor til forkastelse.